

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 6. Damnantur Montanistæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Edicant, an hæc facere Prophetis liceat, & ego sole clarius demonstrabo, quod faciant.

Sæculum II.
A. C. 171.

§. VI.

Damnatio Montanistarum.

Zoticus ex oppido Comano, quod in Pamphilia fuisse creditur, & Julianus Apamiensis ex Phrygia, præter alios Episcopos Maximillam crimine falsi convicissent, & spiritum ejus malignum ejecissent, nisi a Themisonis sectatoribus fuissent impediti; spiritus vero malignus, Maximillam obsidens, in sermone contra Asterium Urbanum dicebat: *Oves me persequuntur tanquam lupum, at non sum lupus, sed Verbum, Spiritus, & Virtus sum.* Etiam Sotas Anchialæus spiritum Priscillæ exorcismis pellere fuisset aggressus; at fæminæ fautores non admiserunt. Fideles Asiæ sæpe, & in diversis locis ad hujus Prophetæ simulationem excutiendam convenerunt; denique Montanum ab initio per ignorantiam crassam, & voluntariam lapsum, deinde in insaniam, cujus potens non esset, & in maniam, omnis pudoris expertem, devolutum esse judicarunt. Nec enim ullum Prophetarum vel veteris, vel novi Testamenti tali modo Spiritu turbari experientia docebat; nec Agabo, *Sup. lib. I. vel n. 47.*

Script. Ant. apud Euf. V. c. 16.

Serap. ap. Euf. V. c. 19.

Euf. V. c. 17.

Sæculum II.
A. C. 171.

vel Judæ, vel Sylæ, aut S. Philippi filiis, aut Prophetissæ Ammiæ ex Philadelphia, aut Quadrato, aut cuiquam alteri ex Prophetis sibi notis simile quid evenerat. Igitur post maturum examen Montani Prophetiæ prophanæ declaratæ sunt, hæresis damnata, ejus Discipuli Ecclesia ejecti, & Fidelium communione privati.

Apud. Euf.
V. c. 19.

Serapion Episcopus Antiochenus, Maximiani successor, hanc damnationem in litteris ad Caricum, & Ponticum datis, testatam facit in hunc modum: *Ut scitis, has Pseudo-Prophetias, tanquam hominum abominationem, in omni terra, quæ indigenas habet, & ab omnibus fratribus Catholicis in Jesu Christo, fuisse rejectas, nisi ad vos scripta beati Claudii Apollinaris quondam Episcopi Hierapolitani in Asia.* Hæc Serapionis Epistola multorum Episcoporum nomine, & inter alios Aurelii Cyrenii Martyris, Ælii Publii Julii Episcopi Debeltani in Thracum

Tertull. adv.
Prax. c. 1.

Colonia, erat signata. Hæretici litteras a Summo Pontifice obreptitæ intraverant, quibus ille Prophetias Montani, Priscæ, & Maximillæ recipiebat, sic pacem Ecclesiis Asiæ, & Phrygiæ redditurus; at Praxeas ab eorum hæresi conversus, errores detexit, & fallacias, quibus cognitis Papa transmissas pacis litteras revocavit. Non nulli Martyres cum

cum istis hæreticis fidei causa comprehensi, se illorum Prophetiis nullam fidem adhibere aperte profitebantur, easque asserentibus ad ultimum usque spiritum resistebant; inter hos fuere Gajus, & Alexander Apamiæ ad Mæandrum Martyrii Palmam adepti.

Sæculum II.
A. C. 171.

Quidam Scriptor, huic hæresi adversarius, aiebat; se diu calamo pepercisse, non quod difficile fuerit eorum fraudes in lucem protrahere, & defendere veritatem, sed quod Religiose timuisset, ne quibusdam ad Doctrinam novi Testamenti aliquid addere voluisse videretur, cui aliquid addere, vel demere non liceret, secundum Evangelium vivere volentibus. Tum subdit: *Cum essem non multum abhinc Ancyrae in Galatia, hujus loci Ecclesiam propter istas Prophetias turbavi vidi; quantum licuit, cum auxilio Domini pluribus diebus hac super re in Ecclesia consultavimus, quæ pro vel contra has opiniones afferrentur, examinantes; tandem magno Ecclesiae gaudio confirmata est veritas, adversarii vero rejecti & contempti. Ab illius loci Presbyteris in præsentia Confratris nostri Presbyteri Lotici Otrenani rogatus, ut hanc consultationem, & disputationem litteris consignarem, ibi quidem non feci, sed promisi me hic scripturum, & transmissurum.*

Eus. V. hist.
c. 16.

Hist. Eccles. Tom. I.

OO

Hæc

Sæculum II.
A. C. 171.

Hæc sunt verba hujus antiqui Auctoris
cujus nomen ignoramus.

Constanti fama Montanus, & Maximilla eodem, quo agitari solebant, spiritu impellente, suspendio se peremisse, ferebantur; præterea agebant, Theodorum inter primos ex illis, qui has Prophetias prædicaverant, cum se maligno cuidam spiritui credidisset, ab eo in aera sublatum, subitoque præcipitatum interiisse. Prophetiarum falsitatem eventus docuit; nullam post se Prophetissam amplius extituram, sed bella, & seditiones Maximilla prædixerat; at Apollinaris plus quam tredecim annis post ejus mortem scribens, nullum bellum in toto terrarum orbe, quod sciret, fuisse gestum, ipsosque Christianos in pace tranquilla vixisse testatur. Non ideo tamen hæresis ista statim extincta; Sectatores ejus, hæretici Phrygiæ, dicti sunt, seu ab ipsis Phrygibus Cataphryges; in varias iterum divisiones Secti, quippe alii Proculi, seu Procli, alii Eschinis, alii Quintillæ opinionem amplectebantur. Alii nomine Phrygio *Tascodrougites*, & Græce *Pas-salorinchites* vocabantur, quia orantes digitum tenebant ante nasum, ut sibi os clauderent, & attentionem indicarent.

*Apud Tert.
de præscr.
c. 52.
Epiph. hæ.
48. n. 14.*

§. VII.